

Vergaderjaar 1985–1986

19261

Verzekering van werknemers tegen geldelijke gevolgen van werkloosheid (Werkloosheidswet)

Nr. 60

VIERDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 16 april 1986

In het voorstel van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I

Artikel 16 wordt gewijzigd als volgt:

1°. In het eerste lid, onder a, wordt na «verloren» ingevoegd:, alsmede het recht op onverminderde doorbetaling van zijn loon over die uren.

2°. In het vierde lid wordt «waarop een verlies van een of meer arbeidsuren intreedt in de kalenderweek waarin het arbeidsurenverlies, bedoeld in het eerste lid, zich voordoet» vervangen door: waarop zich een situatie voordoet als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, ter zake waarvan de werknemer een aanvraag om uitkering indient.

II

In artikel 17, tweede lid, wordt «een periode» vervangen door: perioden; en wordt «deze periode» vervangen door: deze perioden.

III

Artikel 19 wordt gewijzigd als volgt:

1°. In het eerste lid wordt de aanduiding van de onderdelen a tot en met k gewijzigd in b tot en met l, waarna een nieuw onderdeel a wordt ingevoegd, luidende:

a. ononderbroken een uitkering ontvangt op grond van de Ziektewet of een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, met ingang van de dag waarop hij deze uitkering vanaf of na het intreden van zijn werkloosheid drie maanden heeft ontvangen;

2°. Onder vernummering van het tweede tot en met het zesde lid tot het derde tot en met het zevende lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

2. Indien een uitkering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, in de daar bedoelde drie maanden niet aan de werknemer is betaald wegens voor hem geldende wachtdagen, of wegens enig handelen of nalaten dat hem redelijkerwijs kan worden verweten, wordt zij voor de toepassing van het eerste lid geacht te zijn ontvangen.

3°. In het vierde lid wordt «onderdeel d» vervangen door: onderdeel e.

4°. In het zesde lid, onderdeel a en b, wordt «onderdeel j» telkens vervangen door: onderdeel k.

5°. In het zevende lid wordt «onderdeel k» vervangen door: onderdeel l.

IV

In artikel 21, tweede lid, onderdeel a, wordt «onderdeel e, g en j» vervangen door: onderdeel f, h en k.

V

In artikel 24, eerste lid, onderdeel c, wordt «onderdeel a, b of c» vervangen door: onderdeel a, b, c of d.

VI

In artikel 25 vervalt het tweede lid en de aanduiding van het eerste lid.

VII

In artikel 29, eerste lid, wordt «van oordeel is of vermoedt» vervangen door: op grond van duidelijke aanwijzingen van oordeel is of het gegronde vermoeden heeft.

VIII

In artikel 30, tweede lid, wordt «van oordeel is of vermoedt» vervangen door: op grond van duidelijke aanwijzingen van oordeel is of het gegronde vermoeden heeft.

IX

Aan artikel 32 wordt een volzin toegevoegd, luidende:

De bedrijfsvereniging is bevoegd in bijzondere gevallen ten gunste van de werknemer af te wijken van de in de eerste volzin genoemde drie maanden.

X

Artikel 34, derde lid, wordt vervangen door:

3. Artikel 19, tweede lid, is van toepassing op het eerste lid.

XI

In artikel 37, eerste lid, wordt «de Wet inkomensvoorziening oudere werkloze werknemers» vervangen door: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers.

XII

In artikel 42, tweede lid, onderdeel b, wordt onderdeel «a, b of c» vervangen door: onderdeel b, c of d.

XIII

In artikel 44 vervalt het tweede lid en de aanduiding van het eerste lid.

XIV

Artikel 51 wordt gewijzigd als volgt:

Voor de tekst van het artikel wordt het cijfer 1. geplaatst, waarna een tweede lid wordt toegevoegd, luidende:

2. In afwijking van het eerste lid is de uitkeringsduur voor de werknemer die op de eerste dag van werkloosheid 57,5 jaar of ouder is, drie en een half jaar.

XV

Artikel 78 wordt vernummerd tot artikel 77, waarna een nieuw artikel 78 wordt ingevoegd, luidende:

Artikel 78

1. Indien de werknemer die recht heeft op uitkering op grond van hoofdstuk II, gaat deelnemen aan een voor hem naar het oordeel van de bedrijfsvereniging noodzakelijke opleiding of scholing, blijft volgens door de Sociale Verzekeringsraad te stellen regels het recht op uitkering op grond van dat hoofdstuk bestaan totdat die opleiding of scholing is beëindigd.

2. In de door de Sociale Verzekeringsraad te stellen regels worden in ieder geval voorschriften en beperkingen gegeven met betrekking tot de aard, de omvang en de duur van de opleiding of scholing als bedoeld in het eerste lid.

XVI

In artikel 80 wordt «78 of 79» vervangen door: 77, 78 of 79.

XVII

In artikel 115 wordt tussen «73, eerste lid,» en «93, derde lid,» ingevoegd: 77,.

XVIII

In artikel 118 wordt «artikel 45, tweede en derde lid, en artikel 61» vervangen door: de artikelen 45, tweede en derde lid, 61 en 78, tweede lid,.

TOELICHTING

1. Algemeen

Op 9 april 1986 is in de Tweede Kamer de openbare behandeling begonnen van de wetsvoorstellen in het kader van de stelselherziening sociale zekerheid.

Tijdens deze behandeling hebben sprekers van verschillende fracties voorstellen gedaan tot verbetering van de verschillende wetsvoorstellen. Wij hebben ons andermaal gebogen over de bestaande teksten van de wetsvoorstellen en de suggesties van de diverse fracties bestudeerd.

In het onderstaande wordt allereerst ingegaan op de financiële gevolgen van de door ons heden in de nota's van wijziging voorgestelde wijzigingen van de nWW, de AAW/WAO, de Toeslagenwet en de IOW. Vervolgens lichten wij de voorgestelde aanpassingen van de nWW toe.

Op korte termijn zullen wij bij de Tweede Kamer een nota van wijziging bij de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid indienen, waarin de doorwerking van de genoemde wijzigingen in de Invoeringswet wordt geregeld.

2. Financiële gevolgen

De in de op 16 april 1986 bij de Tweede Kamer ingediende nota's van wijziging opgenomen beleidsaanpassingen met betrekking tot de wetsvoorstellen stelselherziening hebben financiële gevolgen. In de hiernavolgende tabel 1 is per wet het structurele effect voor iedere afzonderlijke aanpassing weergegeven. Daarbij is, in lijn met de in de *memorie van toelichting gehanteerde methode, uitgegaan van de structurele mutaties ten opzichte van de als ongewijzigd beleid gedefiniëerde situatie ultimo 1985*. Het gaat derhalve om de effecten, zoals die door de beleidsaanpassingen uiteindelijk in de structurele situatie (2015) optreden, uitgaande van de volumina en uitkeringsniveaus zoals deze in het Centraal Economisch Plan 1985 voor eind 1985 werden geraamd.

De nota van wijziging op het wetsvoorstel AOW heeft geen financiële consequenties binnen de stelselherziening. Op de overige wijzigingen wordt afzonderlijk ingegaan.

Op het wetsvoorstel tot wijziging van de ABW is thans geen nota van wijziging ingediend.

Tabel 1. Structurele mutaties in de bruto uitkeringslasten als gevolg van de beleidsaanpassingen in de nota's van wijziging met betrekking tot de wetsvoorstellen stelselherziening zoals deze op 16 april 1986 bij de Tweede Kamer zijn ingediend

	Mln. gld.
<i>A. Nieuwe Werkloosheidswet</i>	
1. Opschortende werking duur werkloosheidsuitkering na ziekte-termijn van 3 maanden.	30
2. Personen van 57,5 jaar en ouder die aan de arbeidsverledeneis voldoen, krijgen recht op een vervolguitering (zie ook punt 11).	60
3. Afzien van niveaubegrenzing bij verwijtbare werkloosheid.	max. 20
4. Werklozen met nWW- of vervolguitering blijven tijdens een scholingsperiode buiten de bijstand.	PM
5. Het laten vervallen van de omkering bewijslast.	150
<i>B. WAO/AAW</i>	
6. Uitbreiding van het recht op IOW naar gedeeltelijk arbeidsongeschikten jonger dan 50 jaar.	115
7. Een door de bedrijfsvereniging toe te kennen «opstapje» als reïntegratiemaatregel voor 2 jaar.	max. 65
<i>C. Toeslagenwet</i>	
8. In de vrijlatingsregeling wordt een drempel aangebracht van 5% van het minimumloon, terwijl de zgn. «knik» wordt verwijderd. Voor personen van 57,5 jaar en ouder geldt een in duur onbeperkte vrijlating.	30
9. De vrijlatingsperiode van 2 jaar, geldt na de periode in de Ziektewet opnieuw in de WAO/AAW.	5
<i>D. IOW</i>	
10. De vrijlatingsperiode van 2 jaar geldt opnieuw wanneer de uitkeringsgerechtigde overgaat van de nWW naar de IOW of ABW.	20
11. Werklozen van 57,5 jaar en ouder die niet aan de arbeidsverledeneis voldoen, ontvangen na 0,5 jaar loonderving tot het 65e jaar een IOW-uitkering (extra kosten t.o.v. punt 2).	35
Totaal 1 t/m 11	max. 530 + PM

Uit de tabel valt af te lezen dat met het totaal van de beleidsaanpassingen een structurele stijging van de bruto uitkeringslasten is gemeoid van maximaal 530 mln. plus één PM-post. De term «maximaal» heeft betrekking op het feit dat voor een tweetal van de 11 beleidsaanpassingen zodanige vooronderstellingen zijn aangehouden, dat het maximale effect dat met

de beleidsaanpassing zou kunnen optreden, is gepresenteerd. In zoverre zou het uiteindelijke effect in de structurele situatie enigermate lager uit kunnen vallen, waarbij het naar onze inzichten om enige tientallen miljoenen zou kunnen gaan.

Bij de bovenstaande uitkomsten is alleen rekening gehouden met de in deze nota van wijziging voorgestelde beleidsaanpassingen. Dit impliceert dat nog niet zijn opgenomen de structurele effecten van beleidsaanpassingen zoals deze nog nader zullen volgen. Het gaat hierbij om de volgende aanpassingen:

a. Het in het kader van de invoeringswet voortzetten van een loonsuppletierегeling	30 mln.
b. Een nog nader in te dienen wetsvoorstel teneinde zelfstandigen dezelfde uitkeringsrechten toe te kennen als werknemers in de IOW. De werkingssfeer van deze wet zal zich ook uitstrekken tot gedeeltelijk arbeidsongeschikte zelfstandigen	40 mln.
Totaal a en b	70 mln.

Ontwikkeling van het structurele besparingsresultaat van de stelselherziende maatregelen

Indien wij bij de hiervoor gaande beleidsaanpassingen tevens de reeds eerder aangebrachte bijstellingen inzake de arbeidsverledenvariant (tweede nota van wijziging bij de nWW) betrekken, kan ten opzichte van de oorspronkelijke financiële effecten uit de memorie van toelichting het volgende verloop worden geschetst.

Tabel 2. Verloop structurele besparingsopbrengst als gevolg van de stelselherziende maatregelen

	Mln. gld.
a. Stelselherziende maatregelen, zoals weergegeven in de memorie van toelichting	-4105
b. Arbeidsverledenvariant	
– afzien halfjaarlijkse niveauperlagingen	+990
– combinatie feitelijk en fictief arbeidsverleden	-275
– bijstelling financieel effect arbeidsverledeneis	-210
	+505
c. Aanpassingen nota's van wijziging 16 april	+530 + PM
d. Nader door te voeren wijzigingen	+70
Totaal a t/m d	-3000 + PM

Door de verschillende, achtereenvolgende beleidsbijstellingen is het uiteindelijk uitgavenbeperkende effect van de stelselherziende maatregelen in de structurele situatie teruggelopen van 4105 mln. tot 3000 mln. plus één PM-post. In het totaal hebben wij derhalve na de indiening van de oorspronkelijke wetsvoorstellen, onze voornemens bijgesteld voor een bedrag van 1105 mln. plus één PM-post, hetgeen meer dan een kwart is van het voorgenomen besparingsbedrag van 4105 mln. In zoverre kan dan ook naar ons oordeel worden geconstateerd dat wij in financieel opzicht de Kamer de afgelopen periode belangrijk zijn tegemoet gekomen.

De nieuwe Werkloosheidswet

Inleiding

Verschillende suggesties ten aanzien van de nWW hebben wij zinvol geacht over te nemen. Enkele suggesties zien wij als een duidelijke verbetering van de wettekst, andere hebben wij gemeend te moeten overnemen mede op uitdrukkelijke wens van de (meerderheid van de) Tweede-Kamerfracties.

De door de P.v.d.A.-fractie ingediende amendementen die wij in deze nota van wijziging hebben overgenomen zijn de amendementen gedrukt onder nrs. 21, 24, 29, 33, 34, 35 en 47. Van de gezamenlijk door de C.D.A.- en de V.V.D.-fractie ingediende amendementen zijn overgenomen de amendementen gedrukt onder nrs. 37, 38 en 39.

I. Artikel 16

De wijzigingen in dit artikel behelzen een nadere definiëring van de eerste werkloosheidsdag. Deze zijn aangebracht op voorstel van de P.v.d.A.-fractie, alsmede naar aanleiding van vragen vanuit de C.D.A.- en V.V.D.-fractie tijdens de mondelinge behandeling in eerste termijn van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer. Deze fracties constateerden bij de bepaling van de eerste werkloosheidsdag nog enkele knelpunten. De wijzigingen strekken ertoe deze op te heffen.

Ingeval een werknemer niet (meer) werkt, hoewel zijn dienstbetrekking in stand blijft en hij zijn loon krijgt doorbetaald, zou zijn werkloosheid intreden op de eerste dag dat hij niet (meer) werkt. Te denken valt hierbij aan situaties van schorsing en non-actiefstelling. De toevoeging in het eerste lid voorziet erin dat de werknemer eerst werkloos is te achten wanneer hij uren heeft verloren en geen recht meer heeft op loon. In de situatie van schorsing en non-actiefstelling leidt dit tot een latere eerste werkloosheidsdag.

In het systeem van de nWW ontstaat een recht van rechtswege zodra de werknemer een relevant urenverlies lijdt. Dit heeft tot gevolg, dat indien de werknemer tussen twee dienstbetrekkingen in enige tijd niet werkt, en als gevolg daarvan werkloos is, terzake waarvan hij, om hem moverende redenen geen uitkering wenst, niettemin op dat moment een recht op uitkering zou zijn ontstaan. Dit wordt ongewenst geacht, in het bijzonder omdat de eerste werkloosheidsdag geldt als meetpunt voor de referte-eis en de duur van de uitkering. Daarom is het vierde lid zo gewijzigd dat als de werknemer over de periode tussen twee dienstbetrekkingen geen uitkering aanvraagt, er geen sprake is van werkloosheid.

II. Artikel 17

Van de zijde van de fractie van de P.v.d.A. werd er bij de behandeling van dit wetsvoorstel terecht op gewezen, dat het refertejaar, waarin de zogenaamde «gewerkte weken-eis» moet zijn gelegen kan worden verlengd met meer dan een periode van ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Hoewel in dit geval de tekst van de huidige WW letterlijk is overgenomen en deze in de praktijk geen moeilijkheden oplevert, omdat thans in overeenkomstige situaties samentelling van perioden plaatsvindt, is omwille van de duidelijkheid de suggestie van de leden van de P.v.d.A.-fractie overgenomen en het voorstel in die zin gewijzigd, dat wordt gesproken van perioden en niet van periode.

III. *Artikel 19*

IV. *Artikel 21*

V. *Artikel 24*

X. *Artikel 34*

XII. *Artikel 42*

Deze voorgestelde wijziging van artikel 19, eerste lid, houdt in dat ingeval een werknemer tijdens zijn werkloosheid gedurende drie maanden onafgebroken een Ziektewet (ZW)-uitkering of een daarmee gelijk te stellen uitkering ontvangt, het ontvangen van die uitkering vanaf de eerste dag na die periode van drie maanden onder de uitsluitingsgronden valt. Het ontvangen van de ZW-uitkering gedurende de eerste drie maanden valt derhalve niet onder de uitsluitingsgronden. Tijdens die drie maanden loopt de uitkeringsduur op grond van de nWW gewoon door en wordt de ZW-uitkering op grond van artikel 34 nWW op de nWW-uitkering in mindering gebracht.

Deze wijziging die overeenkomstig een amendement van de C.D.A.- en V.V.D.-fractie is opgenomen, is ingegeven door de gedachte dat een onafgebroken ziekteperiode van langer dan drie maanden de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt in de weg staat.

Wanneer de werknemer wegens wachtdagen of door eigen toedoen geen ZW-uitkering ontvangt gedurende de eerste drie maanden, wordt dit gelijkgesteld met het ontvangen van die uitkering. Dat betekent dat de termijn van drie maanden tijdens ziekte, ondanks het niet ontvangen van die uitkering, gewoon doorloopt en er anticumulatie plaatsvindt op grond van artikel 34 nWW. Is na het verstrijken van drie maanden ziekte toepassing van de uitsluitingsgrond niet mogelijk, omdat de werknemer door eigen toedoen geen ZW-uitkering ontvangt, dan kan op grond van artikel 24 jo. 27, eerste lid, een sanctie worden getroffen.

De overige wijzigingen in de artikelen 19, 21 en 42 vloeien voort uit de aanpassing van artikel 19, eerste en tweede lid.

VI. *Artikel 25, tweede lid*

Het laten vervallen van dit artikel, dat een bewijslastverdeling regelt, wordt voorgesteld, omdat een meerderheid in de Kamer met betrekking tot opnemings ervan in de wet op dit moment aarzelingen heeft. Besluitvorming over al dan niet opnemings van deze of een soortgelijke bepaling in de wet zal plaatsvinden na bespreking van de in dit artikellid geregelde materie in de Bijzondere Commissie ISMO. Alsdan kan onder meer ook worden bezien of eventueel constructies, zoals die voorkomen in de belastingwetgeving, moeten worden gekozen en of ook in andere sociale zekerheidswetgeving bepalingen moeten worden opgenomen die een bewijslastverdeling regelen.

Met deze wijziging is amendement nr. 10 (herdruk) van het lid Dales c.s. overgenomen.

VII en VIII. *Artikelen 29 en 30*

Deze wijzigingen zijn aangebracht naar aanleiding van de suggestie van de P.v.d.A.-fractie. De informatieplicht van het gewestelijk arbeidsbureau aan de bedrijfsvereniging, genoemd in artikel 29, eerste lid, geldt pas als er duidelijke gronden zijn voor het verstrekken van informatie.

Ook het schorsen of opschorten van de betaling van de uitkering door de bedrijfsvereniging op grond van artikel 30, tweede lid, dient op duidelijke gronden plaats te vinden.

In beide artikelen is daarin voorzien, door te bepalen dat er op grond van duidelijke aanwijzingen een oordeel of gegrond vermoeden dient te bestaan.

IX. *Artikel 32*

De leden van de fractie van de P.v.d.A. waren bevreesd, dat de dwingende beperking, dat geen uitkering meer mag worden uitbetaald, die niet in ontvangst is genomen of is ingevorderd binnen drie maanden na de dag van betaalbaarstelling, in bepaalde gevallen tot een onbillijkheid zou kunnen leiden. Wij sluiten niet uit dat dit zich in incidentele gevallen voor zou kunnen doen. In verband hiermee zijn wij bereid het amendement van deze leden om de bedrijfsvereniging door middel van een hardheidsclausule de bevoegdheid te geven in bijzondere gevallen ten gunste van de werknemer af te wijken, over te nemen. De hier voorgestelde wijziging strekt daartoe.

XI. *Artikel 37*

De wijziging heeft slechts betrekking op de verandering van de citeertitel van de IOW.

XIII. *Artikel 44*

Tijdens de mondelinge behandeling in de Tweede Kamer bleek dat een meerderheid in de Kamer van mening is dat met de niveaubegrenzing in geval van verwijtbare werkloosheid tekort werd gedaan aan de eigen verantwoordelijkheid van de uitvoeringsorganen bij de toepassing van het sanctiebeleid. De P.v.d.A.-fractie, alsmede de C.D.A.- en V.V.D.-fractie hebben bij amendement voorgesteld de niveaubegrenzing te schrappen. Wij hebben besloten deze voorstellen over te nemen.

Wij willen voorop stellen dat verwijtbare werkloosheid in onze ogen een ernstig feit blijft waarop een naar de ernst van dat feit afgestemde sanctie moet worden getroffen. Deze visie wensten wij met het opnemen van de niveaubegrenzing in de wet te benadrukken en te verduidelijken. Dit geldt te meer daar er verschillende keren in het kader van het beleid gericht op het tegengaan van misbruik en oneigenlijk gebruik in het algemeen op is gewezen, dat er grote behoefte bestaat aan duidelijke wetsbepalingen.

Met het schrappen van de niveaubegrenzing wordt aan de wensen van de Kamer tegemoet gekomen, ook al blijven wij van mening dat ook met de niveaubegrenzing de uitvoeringsorganen voldoende vrij zouden zijn in het voeren van een eigen sanctiebeleid. Wij gaan er vooralsnog van uit dat de uitvoeringsorganen in de geest van onze hiervoor genoemde visie een sanctiebeleid zullen voeren, ook al kunnen de uitvoeringsorganen zich niet meer richten naar een duidelijk in de wet neergelegd uitgangspunt.

Wij zullen verder de ontwikkeling van het sanctiebeleid met grote aandacht blijven volgen.

XIV. *Artikel 51*

Een daartoe strekkende suggestie van de leden van de C.D.A.- en V.V.D.-fractie heeft geleid tot wijziging van dit artikel.

Teneinde te voorkomen dat een werknemer die op de eerste dag van zijn werkloosheid 57,5 jaar of ouder is en aan de 3 uit 5-eis voldoet, na de vervolgitkering nog onder de Wet inkomensvoorziening oudere werkloze werknemers (IOW) valt, is hier bepaald dat deze werknemer de vervolgitkering blijft houden tot zijn 65-ste jaar. De duur van de vervolgitkering is daarom bepaald op drie en een half jaar. Het recht op loondervingsuitkering van bedoelde werknemer die aan de gestelde eisen voldoet, eindigt op zijn vroegst wanneer hij 61,5 jaar is. Met een vervolgitkering van drie en een half jaar is een individuele uitkering tot de

65-jarige leeftijd gegarandeerd. Op grond van artikel 19, eerste lid, onderdeel i, eindigt het recht voor de werknemer op de eerste dag van de maand waarin hij 65 jaar wordt.

Voor de belanghebbende werknemer biedt deze wijziging het voordeel dat hij niet onder de criteria van de IOW valt, zoals een toets op partnerinkomen, en dat hij in de loop van zijn uitkeringsduur zich nog tot een ander uitvoeringsorgaan moet wenden teneinde een uitkering te verkrijgen, die overigens van gelijk niveau is als de vervolgitkering.

XV. *Artikel 78*

XVI. *Artikel 80*

XVII. *Artikel 115*

XVIII. *Artikel 118*

Van de zijde van de fractie van de V.V.D. is tijdens de mondelinge behandeling in de Tweede Kamer gewezen op wat werd genoemd een onrechtvaardigheid in de uitwerking van de scholingsverplichting (artikel 26, eerste lid, onderdeel f). De voorgestelde wijziging beoogt aan dit bezwaar tegemoet te komen, doordat wordt geregeld dat het recht op uitkering op grond van hoofdstuk II niet eindigt zolang de opleiding of scholing duurt.

De V.V.D.-fractie wees er al op, dat er een enorme diversiteit is in scholingssituaties. Met het oog hierop achten wij het gewenst, dat door de Sociale Verzekeringsraad regels worden gesteld ter uitwerking van dit beginsel. De voorgestelde wijziging van artikel 118 houdt in, dat deze regels door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid moeten worden goedgekeurd.

Ter wille van de noodzakelijke afstemming wordt aan de opsomming in artikel 115 van ministeriële regels, waarover de SVr moet worden gehoord, toegevoegd artikel 77, betreffende opleiding of scholing met behoud van uitkering.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf